

[EPISTOLARZ *sb m*

N sg epist(o)l(a)rz.

Sł stp, Cn, Linde brak.

Księga używana podczas odprawiania mszy W obrzędku rzymsko-katolickim, zawierająca najczęściej fragmenty listów apostołskich (głównie św. Pawła) lub innych części Pisma św., przeznaczone do czytania podczas części mszy zwanej epistołą [epistolarium Łac śr]: pothim iżz by beły iednacie kfięgi tzo fie thknie ku flufzbie bołkiei. Iako mżal epistołarz collectarz StatNorb 344.

FP